

Sport kan onze bubbels doorbreken

↑ DOOR INE PULLES

In voorbereiding op een interview over armoede en de sportdeelname van kinderen kreeg ik een aantal vragen toegestuurd. Een van die vragen was: “Waarom is het ook belangrijk dat kinderen die opgroeien in armoede zich in sport kunnen mengen met rijkere kinderen?” Die vraag kunnen we ook omdraaien. Misschien móéten we hem zelfs wel andersom stellen. Onderzoek van het CBS laat namelijk zien dat mensen met een Nederlandse herkomst en een hoger inkomen meer gesegregeerd leven. Het Sociaal en Cultureel Planbureau komt in zijn onderzoek *De leefwerelden van arm en rijk* tot een vergelijkbare conclusie: “Rijke Nederlanders komen steeds minder in aanraking met mensen met een gemiddelde of lage welvaart en ook de armsten ontmoeten steeds vaker vooral elkaar.”

Oftewel: we leven steeds meer in een eigen bubbel. Het SCP benadrukt hierbij dat er reden is tot zorg. Eenzijdige leefwerelden gaan namelijk hand in hand met ongelijke kansen en staan sociale samenhang en begrip tussen mensen in de weg.

Kansen voor meer gedeelde leefwerelden ontstaan vooral daar waar ontmoeting wordt gefaciliteerd en gestimuleerd. Een sportvereniging kan bij uitstek een plek zijn om elkaar te ontmoeten rondom een gedeelde interesse. Daarmee is het ook een plek om andere leefwerelden te leren kennen en een realistischer idee van de samenleving te krijgen. Met andere woorden: sport kan onze bubbels doorbreken. Om antwoord te geven op de interviewvraag: samen sporten is belangrijk voor álle kinderen. Kinderen met verschillende achtergronden ontmoeten elkaar, vinden

samen ontspanning en een uitlaatklep. Leefwerelden komen er samen. Iets wat noodzakelijk is voor sociale samenhang en onderling begrip. Dat is géén eenrichtingsverkeer. Helaas sporten kinderen die in armoede opgroeien minder en zijn zij minder vaak lid van een sportvereniging. Dat is onwenselijk en hier is dus nog veel winst te behalen. En niet alleen voor henzelf: elkaar ontmoeten in de sport is niet alleen belangrijk voor kinderen die opgroeien in armoede, maar voor álle kinderen. En daarmee voor de hele samenleving. De jeugd heeft immers de toekomst. ●

Ine Pulles is onderzoeker bij het Mulier Instituut.